

5. februāris – Svētās Agates svētku diena

Svētās Agates, jaunavas un mocekles, piemiņas dienu svinam 5. februārī. Viņas vārds sengrieķu valodā nozīmē *labā, sajūsmas un apbrīnas vērtā*.

Agate dzimusi 230. gadā Sicīlijā, Katanā. Bērnībā saņēmusi no saviem vecākiem labu kristīgu un dievbijīgu audzināšanu. Jau bērnībā meitene apņēmas dzīvot sirdsskaidrībā un nevainībā. Kā jau katrai skaistai, dižciltīgai un bagātai jaunietai, viņai rodas daudz pielūdžu. Starp tiem bija arī Sicīlijas pārvaldnieks Kvincijans, kas pavēlēja Agatei ierasties pie viņa. Ieraudzījis Agati, Kvincijans bija sajūsmināts par meitenes skaistumu un iemīlējās, bet, negūdam panākumus un nespēdams būt taisnīgs tiesnesis, viņš nodod Agati kādai netiklai sievietei Afrodižai. Agatei tur bija jāpavada 30 dienas, lai viņā iekvēlinātu mīlas jūtas pret vīriešiem. Agate to ļoti pārdzīvoja, raudāja un lūdza Dievu. Beidzot Afrodiža bija spiesta atzīt Kvincijanam: «*Drīzāk dimantu varētu padarīt mikstu nekā ievest kārdināšanā Agati.*»

Kvincijans kļuva nikns un zvērēja pie visiem saviem dieviem atbērties Agatei. Viņš pavēlēja to atvest pie sevis un draudīgā tonī sāka uzdot dažādus jautājumus. Agate tam atbildēja: «*Es uzskatu savu godu būt par Jēzus Kristus kalponi, un es neatrodu ne-
ēnu citu istu dižciltību, kā tikai*

kalpošanu Viņam.» Saniknotais pārvaldnieks lika viņu piekaut un ieslodzīt tumšā cietumā. Otrā dienā Kvincijans atkal prātina Agati jautājot, vai viņa vēlas glābt savu dzīvību. Agate atbild – jā. Tad pārvaldnieks lika atsācīties no ticības Jēzum Kristum. Bet Agate atbildēja: «*Kristus ir mana pestīšana un mana dzīve. Jūsu draudiem un mokām būs grūti mani iebaidīt. Kā briedis meklē dzīvā ūdens avotu, lai dzesētu slāpes, tā es vēlos atdot savu dzīvību Pestītājam, kas mani ir atpestījis ar savām asinīm.*» Kvincijans pavēlēja viņu likt uz moku sola un sist, ar dzelzs āķi plosīt jaunietes miesu, dedzināt sānus ar sakarsētu dzelzi un beidzot nogriezt viņai krūtis. Agate iesaucās: «*Bezdievīgais varmāka, vai tu nekaunies sievieti tajā vietā sakropļot, no kuras māte tevi baroja?*» Ar to vien mokas nebeidzās, Agati iemeta cietumā.

Nākošajā dienā Kvincijans Agati atkal lika saukt tiesas priekšā un mēģināja viņu pierunāt atteikties no ticības, bet Agate neatteicās. Tad Kvincijans lika viņu vadāt pa kvēlojošām oglēm un sasistām podu šķembām, asiem stikliem un naglām. Beigās Agati atkal iegrūda cietumā, kur, galīgi nomocīta

un asinīm noplūdusi, viņa pacēla rokas uz augšu un lūdzās: «*Tēvi, Svētais Tēvs, lūdzu, lūk, nāku pie Tevis, ko mīlēju, ko meklēju, pēc kā vienmēr ilgojos.*» Agate mira 251. gada 5. februārī 21 gada vecumā.

Sv. Agates kapa baznīca atrodas Katānijas pilsētā, kas atrodas Etnas vulkāna tuvumā. Tās iedzīvotāji vulkāna izvirdumu un zemestrīces gadījumos ir piesaukuši sv. Agates aizbildniecību un daudzkreiz izjutuši viņas brīnišķīgo palīdzību. Arī pie mums sv. Agates piemiņas dienā svēti ūdeni un maizi pret ugunsgrēku un citām nelaimēm. Ugunsgrēka gadījumos piesauc sv. Agati, kā arī lej svētīto ūdeni un met maizi uguni. Ir dzirdēts, ka daudzkreiz uguns tiek ierobežota vai pat nodzēsta. Pat autovadītāji ņem savās automašīnās līdzī un arī kareivji šuj drēbēs šīs relikvijas, lai tiktu pasargāti no visām briesmām un nelaimēm.

Lai mēs izpelnītos svēto aizbildniecību un to saņemtu, mums jāseko Agates svētās dzīves paraugam un jālūdzas aizsardzība gan ugunsgrēka briesmās, gan citās nelaimēs.

Dekāns
Pēteris Vīlcāns